

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, Laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvételi és rendelési irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

V. évfolyam.

Szombat 1896. évi augusztus 15-én.

33. szám.

Zmejánovits Gábor

Verseczi gör. kel. püspök ő méltósága e hó 16 án ünnepélyesen bevonul székvárosába. Örömmel és rokonszenvvel üdvözlük hívei, üdvözlő városunk magyarsága is, mert tapasztalt bölcsességétől remélhetjük, hogy helyes irányban fogja vezetni a gondjaira bízott híveket helyre fogja állítani városunkban a nemzetiségek között ismét támadt villongásokat, remélhetjük, hogy nem a fanatizmus, nem utólrhetlen utopiák, hanem egyedüli a méltányosság és bölcsesség fogják vezérelni tetteiben híveinek lelki és anyagi jóléte iránti tekintetből is. Talán sikerülni fog neki híveinek legalább józanabb részét arra a meggyőződésre hozni, hogy belássák azt, miszerint hazánkban éppenséggel elnyomva nincsenek, hogy ugyanazon jogokat élvezik, mint a többi polgárok, hogy még kiváltságokban is részesülnek, mert teljesen szabadon fejlődhetnek automiájuk határai között, hogy nyelvüket még állami tanintézetünkben is tanítjuk csak azt nem lehet tűrni, hogy a nemzetiségeket mindig hazánk ellenségeinek taborában lássuk, hogy bennünket a külföld előtt diskreditáljanak, hogy úgy szerepeltetnek ott bennünket mint zsarnok elnyomókat, pedig csak vendégszerető házi gazdáik vagyunk, csunya dolog pedig mindenképpen, ha a vendég, hálából az élvezett jókért, orozva tör a házigazda ellen, bizony az csunya hálátlanság.

Ő Méltósága annak már kifejezést is adott a főispán úr beigtatása alkalmából

tartott remek beszédében és szavában bizva örömmel és lelkesedéssel üdvözljük püspöki székhelyében. Hozza a béke olajágát, mert hisz, mi sem kívánunk más mint békében, egyetértésben élni polgártársainkkal, bármily nemzetiségiek és vallásuk legyenek is, óvakodunk attól s nem követjük példájukat, mely a harcot átviszi a társadalmi a családi életbe is, de ha gyűlölettel viszonozzák szeretetünket, alatomosággal öszintén nyújtott baráti jobbnkat, ha kényszerítenek a harczra föl is vesszük azt és bizonyára a jog és igazság birtokában győzni is fogunk.

A Mindenható adjon ő Méltóságának erőt és egészséget, mindenekelőtt pedig türelmet, sok türelmet, mert erre bizony Verseczen nehéz hivatala teljesítésében nagyon is szüksége lesz. Legyen meggyőződve, hogy a magyarság körében osztatlan tiszteletben és becsülésben fog részesülni és ha az évek során át az általa kitűzött irányban fog működni, végtelensok jót tehet és ha ő Felsége kegye évek múlva magasabb méltóságra fogja emelni, bizonyára áldásos emléket fog itt hátrahagyni Verseczen. Azon pompa pedig, azon lelkesedés, melylyel székhelyében fogadják, győzze meg újra ő méltóságát, de híveit is, hogy a szerb nemzetiség Magyarországon elnyomva nincs, mert különben a társadalom minden rétege ily fényes fogadtatásban nem fogná részesíteni. Isten hozza!!

Karpf Lajos.

Moldován könyve a nemzetiségekről.

(—s) Schol a világon a gyakorlati sovínizmus nem oly csekély és enyhe, mint nálunk. Ha egyes nagyszájú honfiak hébe-korba el is ragadtatják magukat túlzott kifakadásokra más nemzetiségek ellen, ezeknek a nyilatkozatoknak rendszerint a nyilatkozó személyek vajmi csekély tekintélyi súlyánál fogva semmi jelentőségük nincs; a magyarság józan többsége ellenben határozottan toleráns, a minnek elég szembeszokó bizonyítéka, hogy egy nemzet sem beszél annyit más nyelvet, mint a magyar, s hogy a magyarság és pedig még a parasztság is sokkal inkább megtanulja svab, tót, oláh vagy szerb szomszédja kedvéért ennek nyelvét mint emezek a magyar nyelvet.

Ezért mindenkoron a leghatározottabban tiltakoztunk olynemű vádak ellen, mint ha mi a többi nemzetiségeket meg akarnánk fosztani nyelvüktől. Mi csak azt kívánjuk nem magyar ajku honfitársainktól, a mit józan ész, jog és törvény szerint föltétlenül meg is kívánhatunk, hogy a haza iránt öszinte hűséggel viseltessenek, s hogy lehetőleg magyarul megtanuljanak. Ennyiből áll a mi magyarosítási törekvésünk, s csupán ennyire irányul közművelődési egyesületeinknek tevékenysége.

E miatt nem is lehet minket váddal illetni, s azért azok a rossz hiszemű nemzetiségi izgatók, a kik allitólagos elnyomatás miatt külföldön ellenünk árulkodnak, mindenféle költött és valótlan mesékkel ejtik tévedésbe a tájékozatlan világot, a melyekben a durva erőszaknak és hatalmaskodnak mindenféle esetet rójak terhünkre. Így történt tavaly is a brüsszeli interparlamentaris konferencián, a mikor Urechia ur és tarsai kézzel-lábbal igyekeztek megakadályozni azt, hogy az idei konferencia helyéül Budapest jelöltessék ki, mert — állitasuk szerint — a nemzetiségek elnyomatásának országában az interparlamentaris kongresszus nem tanácskozhatik.

Tárcza.

A gavallér.

— Irta: Vértessy Arnold. —

A főispáni titkár czudar állapotban, rémitő fejfájással, félig még kábultan kelt föl a tegnapi esti korhelykedés után.

Nagyon rosszul aludt s szörnyű lázas álmai voltak. De most ébren meg borzasztóbb gondolatok gyötörték.

Mi az ördög bujt belé, hogy abba a kártyázásba keveredett tegnap este? Hat kellett az neki, hogy leüljön mágnasokkal, akik szorják az ezreket, mert van miből: de hát ő a szegény fiatal ember, aki csak a fizetéséből él, hát ő mit csinál most?

Igaz, hogy félig mámoros volt a sok finom bortól, a pezsgőtől s restelte, hogy ő maga olyan snasz módon félreüljön, mikor az urak játszanak s mikor a házigazda gróf neki is oszt kártyát, mintha ő is egészen a társasághoz tartoznék.

A főispán, gróf Korompay Dénes kissé összehusztá ugyan szemöldökeit, mikor látta, hogy a titkárja is leül kártyázni; hanem aztán nagylelkűen kinyitotta a tárczáját s egy szafiorintos bankót nyújtott át neki szó nélkül.

Eleinte a játékok csak kicsinyben mert s a fiatal embernek eszéágában sem volt, hogy hová

juthat. De mikor a urak neki tuzesedtek, mind-egyre emelkedett az összeg, rohamosan, mint a tenger dagalya. S mire fölkeltek az asztaltól, a titkár iszonyu rémületére harmadfelezer forinttal maradt adós.

A házi gazda: Harsányi gróf észrevette a fiatal ember zavarát s jóindulatu mosolylyal szölt hozzá:

— Majd ráér, Diószeghy, holnapután is.

Ráér, de miből? Pénze akkor sem lesz. Honnan venne? Nincs kilátása sehoh a föld kekségén. Atyja szegény, eladósodott hivatalnok, ki ha lelkét kiteszi a tenyerére, akkor sem buja annak a pénznek egy otodrésztét, egy hatodrésztét sem eloteremteni. Nem is fordul hozza a fia, ugyis hiába. És mas nincs senki, senki a világon, a ki megkönyorulne rajta.

Tantorogva jött be az éjjel szobájába. Még ugy remlett neki mintha valami csoda történhetne. Háttha egy csomó pénzt talál? De most az éji homalylyal s a mámorral elparolgott minden üres álom, minden vak remény s teljes világosságában állt előtte a kikerülhetlen, a kegyetlen valóság.

Harmadfelezer forint kártyaadósság. Attól nem lehet megszabadulni. A gavallérság törvénye kérélhetetlen. Azt ki kel fizetni negyvennyolcz ora alatt, má-kép elveszti a becsületét s uri társaságban többé meg nem jelenhet. Ki kell fizetni vagy föbe löni magát.

Pedig az élet oly szép egy fiatal ember-

nek, a ki éppen most carriére-ja kezdetén áll s féligmeddig már lanczirozva van az előkelő társaságban. Most bukni el, mikor fényes jövő kecsegteti, mikor gyöngéd kezek pártfogásuk ala vették s emelik szépen fölfelé. Már majdnem a család tagjának tekintik, a főispán gróf házában s fiatal magnások barátoknak vele. Azt hiszik a Diószeghy család gazdag gentry ágából szarmazik s valami fényes parti is bizonyára akadna majd a számára abban az előkelő társaságban, melyben forog

És most mindennek a ragyogó kilátásnak vége. Nem marad egyéb hátra, csak egy hitvány ölom golyó, melylyel agyvelejét szétlocsantja

Hideg borzadás fut át egész testén. Hát ilyen nyomorultul kell elveszni? S mialatt lassan, gepiesen, tompa kétségbeeséssel felöltözködik, agyában folyvast csak ez az egy gondolat fézkel: hát így kell elveszni?

Még föl sem öltözött egészen, mikor ő méltóságának a huszárja jön. A méltóságos gróf a titkár urat hivatja.

Sápadtan lep be a főispán elé az ifju s alig bírja remegését eltakarni. De ő méltósága előtt fölöleges takargatni, a gróf-főispán éles szeméi atjárják a fiatal embernek szívet, veséjét.

Ő méltósága nem csinál sok ceremóniát s mindjárt a dolog velejére tér:

— Ön tegnap olyan kártyaadósságba keveredett, a mit nem bir megfizetni.

Hogy ebben az érvelésben semmi logika sincs, az szembeszökő, mert hisz, ha igaz volna a panaszolt elnyomás, akkor a panasztevőknek állott volna leginkább érdekükben, hogy a kongresszus Magyarországon tartassék meg s ily módon annak tagjai közvetlen meggyőződést szerezhessenek a panaszok mibenlétéről. A rágalmozók azonban — miként Moldován Gergely kolozsvári egyetemi tanár, a ki román nemzetiségű, legújabb s általános feltűnést és érdeklődést keltő művében helyesen hangsúlyozza — éppen azért ellenezték Budapestnek kijelölését, mert jól tudták, hogy ez esetben nagy részben le lesznek leplezve, a mint hogy az remélhetőleg meg is fog történni a jövő hónapban tartandó konferencián.

Addig is Moldován Gergely ez irányban derekas munkát végzett legújabb munkájával, a melyben szigorúan, de tárgyilagosan van elmondva, hogy a hirhedt ligának bel- és külföldi agitátorai a sok pénzből soha egy krajczart sem fordítottak kulturális czélokra, hanem mindent saját onzó unnepeztetésükre költöttek el. Moldován Gergely könyvét a legmelegebben ajánljuk mindenkinek elolvasására.

Nemzeti kultúra.

Jó tanács legyen az új ezredévre: nemzetibb és nagyobb mérvű kultúrát ez országnak! Tény, tagadhatatlan tény, hogy művelt nemzet vagyunk. De viszont el kell ismernünk, hogy a nemzetnek csak egy rétege művelt, s még jelentékeny hányada nélküli azt a kultúrát, melyet a haza minden fiának el kell sajátítania.

Nagy kérdés ez, melyről most beszélünk és mert nagy nemzeti ünnep közepe vagyunk, tulajdonítsunk e nagy kérdésnek kettős jelentőséget és ne térjünk felette napirendre. A nagy nemzeti ünnep, melyet most, második ezredévünk hajnalhasadtán ülünk, maga teszi aktuálissá, hogy megpendítsük a régi húrokat és újra beszéljünk a régi és soha el nem avuló kérdésről, melynek magyar nemzeti kultúra a becsületes neve.

Az ország fenállását pénzügyi helyzetünk aránya szerint különböző alkotásokkal örökítettük meg. De míg az alkotások mennyiségét és mekkoraságát összhangba hoztuk államháztartásunkkal, addig nem tudtuk az arányt megtartani az építkezésekre és alkotásokra szolgáló töke hovatfordításával.

Igy történt aztán, hogy nem is félezer népiszkolát állítottunk fel, melyre még fél milliót sem fordítottak. És ez tagadhatatlanul nagyon kevés. Ha arra az egyetlen statisztikai adatra gon-

A fiatal ember otlott, hatolt. Ő tudja, hogy mi a becsületbeli kötelesség.

— Elhiszem, — szolt a gróf s ajkai kissé gunyosan randultak meg — on minden alkalommal iparkodott bebizonyítani, hogy gavallér; de a gavallérság még nem pénz s ha az embernek nincs honnan fizetni, szeretném tudni, hogy marad gavallér akkor?

A fiatal ember lesutotta szeméit s néman áll a főispán előtt.

Ő méltósága egy darabig nézte eles tekintetével, a nélkül, hogy megszólalt volna, aztán közelebb lépett hozzá:

— Sejttem, hogy mire gondolt. De sok ember gondolt már arra s aztán az utolsó perczen még sem volt bátorsága elsutni azt a pisztolyt. Pedig ugy-e kérem, mit ér ez az élet, ha az ember nem lehet tovább gavallér? Ha kigolyózzak a cserepesi kaszinóból? Mert annak aztan hire fut s az ember súlyed, súlyed, mindig lejjebb.

A fiatal ember látta lábai előtt az orvénnyt. Kizárva az előkelő tarsagból, elbocsátva hivatalából, valahol elfelejtve fog tengődni a vidéken, olyan hányt-vetett emberek közt, a kiknek mindegy, hogy kifizette-e valaki a kártyaadósságát s megvan-e a becsülete?

A főispán ő méltósága akkor kinyujtotta mentő kezét:

— Nos mit szólna hozzá, ha ebből a kényes helyzetből kiszabadítaná valaki?

Az ifju hálalkodva csaknem leborult a főispán előtt s megragadta kezét, hogy megcsókolja.

— Kérem, kérem, — szolt a főispán, viszhazuzva kezét, — még nem mondtam el. Annak feltétele van.

— Mindenre kész vagyok, mindenre, — igérte a fiatal ember.

A főispán hidegen, gunyosan viszonzá:

— Oh, az ön halájáról nem kétkedem. Ismerem azokat a gyöngéd érzelmeket, melyek-

dolunk, hogy ez országban 8 millió a magyar, de ugyanannyi a más nemzetiségi, úgy e négyszáz iskola felállítását már a kevéssébbnek tartjuk.

Ne felejtjük, mily mértékben szolgálják a magyarosodás ügyét a magyar nyelvű népiszkolák. Ezekkel el kell látni minden még a legkisebb községet is.

A nagy Szécheny mondá, hogy megkegyelmezne a rablőgyilkosnak is nehogy egy magyarral kevesebbek legyünk. Nos, ugyan számitsak ki az erre illetékesek és hivatottak, hogy hány százezer magyart vesztettünk el 29 év óta azért, mert nem viselhettük gondját a magyar kultúrának úgy, mint a mily mértékben kellett volna.

Igaz, a tárgyilagos bírálónak tagadhatatlanul be kell látnia, hogy a szabadságharc után beállott pangás és elnyomatás korszaka alatt visszaesésnek indult minden — minden intézmény, még a nemzeti kultúra is, mert eltiltották nyelvünket és behozták az iskolákba a der die das ejtegetését. Igaz, hogy a sok elhanyagolt és visszaesésnek indult intézményt újra életre kellett kelteni, felnevelni, fejleszteni és megerősíteni. De mikor eszünkbe jut, hogy milliókat és milliókat költünk egyéb czélokra s a népnevelésre aránytalanul keveset fordítunk, nem érezzük-e önkénytelenül, hogy a magyar kultúra mostoha gyermeke a törvényhozásnak?

A nemzeti érzület, a hazafiság, a honpolgári lelkesedés, mely már-már kihaló félben volt, a milléniumi ünnepek fényes sorozata által újra lobogó lángra ébresztetett. Nos, mi e nemes lángnak tartosságától várjuk a magyar nemzeti kultúra fellendülését.

Az államháztartás talán nem engedi meg azt az áldozatot, s talán politikai okok is kobjeajtszanak arra, hogy az ország minden községét állami pénzből lássuk el népiszkolával, tehát itt van a magyar társadalom.

A magyar társadalom megismosodott, megerősödött és kasztjaiból egyetlen egészséges, szerves egységgé nőtte ki magát. Ez az egységes, egészséges társadalom nem hagyhatja pangani a magyar nemzeti kultúrát, mert ha igen, ugy a társadalom, mely most egészséges, nem lenne sokaig az, szervezetét megbontaná a sok nemzetiség, melynek kivetett dardái most sértetlenül vissza pattanak a nélkül, hogy egységben pusztitást vittek végbe, vagy sebeket ejtettek volna rajta.

Ép azért gondoljunk a jövőre. A béke gyönyöreit élvezzük és a tartós béke ez évciben kell gondolnunk arra, hogy fokozzuk szel-

kel ön irántunk, különösen drága nőm iránt viseltetik.

— Csak a köteles tisztelet, méltóságos uram — hebegte a fiatal ember zavartan.

— Persze, persze, a köteles tisztelet s az részvét, a mit egy gavallérnak, éreznie kell egy szegény fiatal asszonyka iránt, kit férje elhanyagol.

— Méltóságos uram . . .

— Jó, jó, nem teszék szemrehányást, a szívnek parancsolni nem lehet, természetes.

— Esküszöm . . .

— Ne esküdjék, kérem, felesleges. Olyan gavallérnak mint ön, pusztá szavára is elhiszem, hogy az csak aféle gyöngéd plátói viszony, olyan stilgyakorló levelezés, melylyel egy unatkozó fiatal asszonyka s egy főispáni titkar, a kinek nincs elég dolga, üres órákat töltik ki.

Az ifju megsemmisülve állt a gróf előtt:

— Ha méltóságod . . .

— Tudom, hogy mit akar mondani, — szakította félbe a gróf. — Ön gavallér s nem akar beismerni semmit. Vagy pedig lovagiasan elégtételt akar ajánlani a megsértett férjnek. Köszönöm, nem kívánok elégtételt. Veszek én magamnak olyat, a milyen nekem kell, ne teszék aggódní. A mit én kívánok ontól, az egyszerűen abból áll, hogy bizonyos levélkéket kiszolgáltatt kezembe.

— Levélkéket? — dadogta a fiatal ember.

— Nos igen, — szolt a főispán hideg, gunyos hangján. — Mert folteszem, hogy olyan finom érzésű gavallér mint ön, nem égette el a leveleket, melyeket kapott, hanem gyöngéd gondoskodással elrakta. És látja, milyen szerencse az most. Harmadfélezer forintot hoz most önnek, épen annyit, a mennyire szüksége van, hogy a kártyaadósságát kifizethesse.

A fiatal ember önkénytelen tiltakozó kézmozdulattal fejezte ki azt, a mit e perczen érzett. Inkább meghalni, mint ezt a gyalazatos arulást elkövetni.

lemi harczképességét a nemzetnek, hogy e tekintetben is nagyhatalom legyünk és maradjunk.

A mely állam nem nemzeti állam, az elpusztul a föld színéről; a nemzeti jelleget pedig csak a nemzeti kultúra adhatja meg és fejlesztheti tovább. Ezért hát erősbítsük és fejlesszük nemzeti kuitúránkat és ezzel erősbítsük az ezer éves haza oszlopait is, melyek így mentve vannak az idők vasfogától és nemzetünket az idők viharának minden fergetege sem ingathaja meg.

NAPI HIREK.

Ő Felsőge koronás királyunk születésnapja alkalmával e hó 18-án minden felekezet templomában hálaadó isteni tisztelet lesz, a melyeken a hatóságok, hivatalok fejei, nemkülömben a tisztikar részt fognak venni.

Személyi hírek. Pálffy Elemér főispán úr ő méltósága több napra elutazott de szombatra városunkba visszaérkezik. — GreCsák K. a kir. tábla biraja és Herczeg F. hírneves írónk városunkba érkeztek.

Bérmálás. Dessewffy Sándor, csanádi püspök ő méltósága szept. hó 14-én városunkba érkezik, 15 és 16-án a bérmálás szentségében fogja részesíteni a r. k. hiveket. Fogadtatására nagyban készülnek.

Délmagyarországi zeneiskola. Hoos János áll tanítóképezdei és felsőbb leányiskolai zene-tanár, a délmagyarországi zeneiskola igazgatója szeptember hó 3-án nyitja meg Temesvárott (Losonczy-tér, szerb hitközségi új épületben, épületben, földszint 8.) zeneintézetét. Kimerítő felvilágosítással készséggel szolgál az igazgató mindazoknak, kik ezért hozzáfordulnak.

Lukácsiu fordulása. Laczfaluban Lukácsiu László, a híres roman főagitátor lakhelyén nagy ünnepi pompával ünnepelték meg az ezredévi ünnepeket. Az ünnepélyen dr. Lukácsiu László elnökölt, kinek jelenlétében az odaváló iskolás gyerekek szülőikkel és az ünnepély elnökeivel egyetemben nagy lelkesedéssel énekelték el az „Isten áldd meg a magyart“ és a Szózatot.“ Dr. Lukácsiuotól egy jelenolt megkérdezte, hogy mi ez, tisztelendő ur? Mire ő azzal felelt, hogy: Tempora muntantur etc.

Dankó Pista szegedi cigany-poeta daltársulatával szombaton és vasárnapon a Garai szálló kertj helyiségeiben igen előkelő, nagyszámú közönség előtt bemutatta a gyönyörűbbnél gyönyörű magyar dalokat; melyeket a közönség osztatlan tetszéssel fogadott. Igen szép számban hallgatták a dalokat mindig hazafias érzelmű német polgártársaink, természetesen tá-

De mielőtt szólhatott volna, a gróf megelőzte:

— Értem, kérem, hogy mit akar mondani; de tessék csak a dolgot jól megfontolni. Nekem szükségem van a levelekre. El akarok válni a feleségemtől s azok a levelek nekem a perben kitunó bizonyítékul fognak szolgálni. Ostoba hazasság volt, a melyet negyvenöt éves emberek szoktak elkövetni, mikor egy fiatal leany nagyon megtetszik nekik s nem bánják, akarmilyen származású. Most helyre akarom hozni ezt a baklovést. Ön persze szeretne kibujni ebből a dologból, de nekem szükségem van az ön közreműködésére. Nekem a levelek kellene.

A gróf kémelelő tekintettel méregette az előtte álló sápadt fiatal embert:

— Engem nem lehet kérem elámitni. Hiába tagadná, hogy nincs levél. Én tudom, hogy van levél. Csak arra nézve kívánom megnyugtanni önt, a mi, ugy hiszem fődolog onnál, hogy gavallérságán nem esik csorba. Senki sem fogja megtudni, hogy a leveleket ön adta át s batran elhitetheti, hogy én raboltattam el az asztalfiókjából. Még a grófné gyöngéd jóindulatát is megtarthatja.

Az ifju nem szolt, csak összeharapta ajkait.

— Látja, hogy én gondoskodtam mindenről, — folytatta a gróf. — Ön gavallér marad, előmenetele biztosítva van, ez szerelmi história csak renomméját fogja növelni. Sajnálatomra együtt nem maradhatunk, az igaz, de a miatt, ugy hiszem, nem fog on valam nagyon busulni.

A fiatal ember habozott. Lelkében még küzdött valami az ellen a hitvány arulás ellen; de mikor egy gavallér kelepczébe szorul, hat mire nem képes, hogy állását az előkelő világban megtarthassa.

És meg is tartja. Talán on is találkozott már vele valahol, kedves olvasóm, s bizonyára a legnagyobb tisztelettel beszélgetett vele, sőt ha leánya van, talan még arra is gondolt, hogy ilyen derék gavallér fiatal embernek szivesen odaadná.

vollétükkel tündökölték szerb polgártársaink, nem úgy mint Karánsebesen, a hol roman polgártársaink a magyardalokat lelkesült éljenzéssel fogadtak. De sajátságos, hogy szerbjeink mégis haragszanak, ha az ő mulatságaikban részt nem veszünk. Hol itt a kölesönosság???

Tömeges kirándulás. A verseczi kereskedők, iparosok, mezőgazdák, tisztviselőkből összeállított 100 tagú társaság Szent-Istvan napján vagyis e hó 20-án kirándulást rendez Gattajáramely kirándulásnál való részvételre az iránta érdeklődő versecziek, Nagy-Zsamiak és Klopodiak meghívotnak. A kirándulás külön vonattal történik. Elindulás d. e. 10 órakor „Vásártér állomástól hol a versecziek gyülekeznek. Nagy-Zsámon fél órai megállás s egy pohar sör elfogyasztása — ha kapunk —; beszállása a nagyzsámi részvevőknek. Klopodian da capó. Gattajai érkezés 12 órakor; 1/2 óráig en gros látogatás az ottani uraknál, azután társas ebéd 4 óráig; szórakozás 6 óráig, amikor is a visszajövetel történik. Fel tehát Gattajára. H. A.

A temesvári „Velocitás“ kerékpár egyesület aug. hó 20-án rudnai b. Nikolics Fedor vednöksége alatt „Országos Millenniumi kerékpárversenyt tart, melyre a sporttársakat meghívja. Műsor: Szerda aug. hó 19-én delutan és este fogadtatás a Józsefvarosi pályaudvaron és ismerkedési estély a „Koronaherczeg“ szállóban aug. hó 20-án Korzo menet. Indulás reggel 9 órakor a „Korona“ szállóbol a Petőfi csardaig, a hol dejeuner; d. u. 1 órakor társas ebéd a „Korona“ szállóban delután 3 órakor felvonulás a versenyterre, ott országos millenniumi kerékpárverseny. Este társas vacsora a vigadó nagy termében, ugyanott a díjak kiosztása.

A helybeli községi leány-polgáriskolánál a beiratasok a jövő tanevre e hó 28, 29 és 31-en a felvételi és javító vizsgák szep. 1-én lesznek, az utóbbi napon reggel 8 órakor lesz a rom. kath. templomban az unnepek „Veni sancte“.

Villanyos világítás. Az e hó 12-én tartott városi közgyűlés 43 szavazattal 29 ellen elfogadta a villanyos világítás behozatalát.

A kiállítók figyelmébe. A kiállítás egyes csoportjának jurije t. hó 6-án megalakult és megállapította a bírálatnál követendő főbb szempontokat, valamint működésének idejét. A jury bizottságok veit értesülések szerint még e hó folyamán fejezik be működésüket. A temesvári kereskedelmi és iparkamara titkara, ki most a kiállítás tanulmányozása céljából a fővárosban időzik ez alkalommal ugyan lehetőleg legerélyesebben támogatni fogja kiállítóink érkekeit; azomban nem áll módjában minden egyes kiállító tárgyainak megbíralásánál jelen lenni és azért a kiállítóknak saját érdekükben tanácsoljuk, hogy tárgyaik bíralatánál személyesen jelen legyenek, annal is inkább, mivel a jury szabályzat értelmében a kiállítók jogosítvak a megítéléskor a szükségesnek veit tolvilágosításokat megadni. Nagyobb biztosság kedvéért ajánlatos hogy a kiállítók haladéktalanul az illető jury-csoport elnökénél tudakozódjanak, mikor kerül sorra kiállított tárgyuk megbíralása.

A deszki szerb pap sajtópöre. Deszk község szerb papja, Gavrilovits Janos nem regen egy epés cikket irt a „Zasztava“-ban, melyben minősíthetetlen modorban irt Jankovits Sandor deszki községi jegyzőről, akinek más bune sincsen, mint az, hogy a deszki szerb egyház-község felsőbb rendeletré megtartott millenaris isteni tiszteletén eleg merész volt elenekelni a „Szozat“-ot. A szerb pap ezen természetesen megbotrankozott és a Zasztavában „Necsuveni Devlyasta“ (Hallatlan vadság) című cikkében önti ki epéjének haragját. Azzal kezdi, hogy amire a zulukafferek nem vetemednének, attol a barbar magyarok nem riadnak vissza. Megrohanjak az idegen szentélyt és egy kozonséges korcsmai nótaival, amit a magyarok borkozi állapotban szoktak elenekelni, megszentelentetik az egyházat. Jankovits Sandor az a zabolatlan jegyző, nehany gyász-szerbvel betort a szerb templomba és a koruson az ő tudta és beleegyezése nélkül elenekelte a Szozatot. Es miutan még egy csomó gyalázó szot lok a hazafias jegyző arcába, így kiált fel: „és neked boldogtalan szerb nemzetem turnod kell, hogy arcodba kopjenek.“ — Jankovits Sandor községi jegyző sajtó utjan elkövetet ragalom és becsületsértés címen indit bünyvadi eljárást a deszki szerb pap ellen. Az eskudtszéki tárgyalás alkalmával bizonyára lesz alkalma Gavrilovits Janosnak megtudni azt, hogy mi is az a Szozat?

Cseregyermek kerestetnek. Tisza-Rofi: Pollák Mór izz. tan. 8 éves leányá-

ért. Eger: Szabó Sándor 14 éves fiáért. Nyiregyháza: Balázs András egy fiu és egy leány. Budapest: Karpati J. hivatalnok (Damjanics-uteza 8.) 11 éves fiúért. Tisza-Füred: General Miklós fodrász 9 éves leány. Csanád-Apáca: Balogh Gy. tanító egy 10 éves leány és egy 12 éves fiu. Nyirád: Horváth Lajos igazg. tanító két leány 12 és 13 éves. Kotaj (Szabolcs-megye): Koza Mihály jegyző 2 fiu. Csongrád: Ifj. Piroška Istv. anyakönyvvezető egy fiúért. Szabó János férfi szabó (Hód-Mező-Vásárhely Révai-uteza 19 szám) 1-ső reál. oszt. fiát, (esetleg teljes ellátásba). Dudás Lajos iparisk. igazgató (Török-Szent-Miklós) 2 jobb módú 12 - 13 éves tanuló. Király Gergely kereskedő (Usongrád) 12 éves leányát kívánná cserébe esetleg kosziba adni. Ugyancsak ő hozzá forduljanak minél előbb azon szülék és tanulók is, kik mint cseregyermek, vagy mint kísérők a kereskedelmi Miniszter által adományozott félárú vasuti menetjegy igazolványokat igénybe kívánják venni. Bővebb felvilágosításokkal Seemayer Károly ügyvéd egyll. elnök szolgál.

Elmaradt kiállítás i szerb lakodalom. A mokrianiak által az országos kiállítás falujában tervezett szerb lakodalom, a mely bizonyára pompájánál fogva is egyike lett volna a legérdekesebb népmulatóknak, s a mely egy izben már halasztást szenvedett, mint értesülünk, egészen elmarad. Elmarad, noha nagyban készülődtek rá, hogy bemutassak a torontali szerb nép festői szép viseletét, szép szokásait. Kádics plébános meg is kapta a temesvári gör. kél. szerb püspöktől az engedélyt a fiatal jegyes pár esketésére a fővárosi gör. kél. szerb templomban. A szerb lapok azonban, a mint a tervezett lakodalomról értesültek, melyeknek sehogysem tették a mokriai szerbeknek az ezredévi kiállítás iránt való feltűnő érdeklődésük, azonnal megindítottak a hajszat az egész vonalon a lakodalom eszméje ellen, azt hangotatva, hogy nem igaz szerb az, a ki komédianak teszi az, a ki magát a kiállításon a magyarok kedvéért, hogy a külföld lassá, miszerint a szerbeket mindenféle makaraszágra fel lehet használni. A megkezdett agitációk után a résztvevőknek elment a kedvük egészen a lakodalom megtartásától, a minek a lapok végtelenül örülnek.

Egy magyar levél. Győr megyében tudvalevőleg mozgalom indult meg, hogy a kismegyeri puszta mellett 1809-ben elesett magyar izrugenseknek emlék álltassék. A mozgalom élén tudvalevőleg Otto főherczeg áll s a közös hadsereg tisztjei is már szép összeggel járultak eddig a gyűjtéshez. Ma — mint győri levelezőnk írja — Goda alispán levelet kapott, melyet tiszta, kifogástalan magyar szövegezéssel a cs. és kir. 19. gyalogezred parancsnoka, Grivicic ezredes intezett hivatalosan az alispánhoz. Az érdekes levél szövege zöszent az következő:

Cs. és kir. 19-ik számú Ferencz Ferdinánd főherczeg nevével viselő gyalogezred parancsnoksága.

1480 sz.
Nagyságos Goda Béla urnak,
Győrvarmegye alispánja Győrött.

Komárom, 1896. julius 29-én.
A mult hónap 23-án 6174. sz. alatt kelt igen becses átiratával megküldött „felhivas“ szép tanujele annak, hogy Nagyságod lelkesítésére Győrvarmegye közonsége meleg odaadással karolta fel a cs. és kir. 9-ik huszarezred tisztikara által felvetett ama nemes eszmét, mely szerint a kismegyeri pusztan elesett és örök álmukat alvo hősöknek emlék álltassék el. Eme, a katonai erényeket nagyban megtisztelő hazafias és kegyeletteljes mozgalmat én részemről is egész örömmel magaméva teszem és midőn a Nagyságos alispán ur részéről ez ügyben tanusított lelkesülésért legmelyebb elismerésemet nyilvánítani batorkodom, a létesítendő emlékkő kolt-égeihez ezredem tisztikara nevében 100 frttal járulok hozzá. A megfelelően kitöltött gyűjtővet azon tiszteletteljes megjegyzéssel van szerencém vis-zajuttatni, hogy a 100 frtot mai napon postautalványon küldtem meg.

Győrött, ezredes
Hogy pedig nem ez az egyedüli eset, melyben a derek ezredparancsnok hivatalosan ma-

gyarul levelez, azt mutatja a szintén teljesen magyar czimzésen az ezred magyar szövegü betűzójének lenyomata, mely így hangzik:

Ferencz Nándor főherczeg
cs. és kir. 19. gyalogezrede.

Levelezőnk e jelentése egy cseppet sem lep meg bennünket. Akkor amikor a cs. és kir. 19. gyalogezred parancsnoksága magyarul levelez magyar hatósággal, csak kötelességet teljesít, melyre a törvény szoritja reá, de nálunk sajnos olyanok a viszonyok, hogy szinte meg kell köszönnünk, ha a közös hadseregnek a magyar nyelvet méltóztatik használni. És éppen ezért emlékszünk meg a nevezett ezred parancsnokságáról, mint amely jó példával jár elől, hogy megadja a magyar nyelvnek az őt megillető jogokat.

Románok a kiállításon. Augusztus második felére két nagy oláh nemzetiségünköl álló tömeges kirándulást jelentettek be a kiállítás igazgató-ságánál, az egyiket Hunyadmegyéből, a másikat pedig Kraszo-Szörénymegye oraviczai járásból. A hunyadmegyei kirándulást, mely e megyéből az első nagyobb kirándulás lez a kiállítás hunyadmegyei helyi bizottsága rendezi. A kirándulókat, a kik augusztus 18-án érkeznek Budapestre s 19-ét is itt töltik, a megye alispánja és a főszolgabírák vezetik. A látogatók száma az eddigi bejelentések szerint 640 lesz. Itt tartózkodásuk alkalmából román népművet tartanak a faluban, melyen bemutatják a különféle oláh nemzeti tánczokat, a melyek között kiválóan érdekesnek ígérgezik az ugynevezett kaluzser. Ennek egyik jellemző sajátága az, hogy a tánczos kezében bot van. Kraszo-Szörénymegye oraviczai járásból a bejelentés szerint 566-an érkeznek a járás főszolgabírája, 15 pap és tanító vezetése alatt. Az érkezők nagyobb része ünnepi ruhában jön, a mi igen érdekes látványt nyújt majd, mindhogy Kraszo-Szörénymegye románjainak népviselete egyike a legszebbek és legfestőiebbeknek, a miről kicsinyben most is bárki meggyőződhetik a kiállítási falu kraszo-szörényi román házában, a hol a népviselet egyes darabjai be vannak mutatva. Különösen szépek a nők ruháján alkalmazott arany- és ezüst- és a férfiak ruháját díszítő kék pamut-hímzések, a melyek hatása, ily nagy tömegben látva, bizonyára jóval nagyobb lesz, mint az egyes darabokon szemlélve. A kraszo-szörénymegyeiek augusztus 22-én érkeznek és 24-én utaznak haza.

Irodalom.

A „Jelenkor“ heti szemle (Budapest, József-uteza 87. szám) előfizetési ára egy negyedévre 2 frt. E kitűnő folyóiratot, melyet lapunk irodalmi rovatunkban bővebben ismertetünk, bárkinek is fölötte ajánlhatjuk.

Az osztrák-magyar sinkartell, mely idestova három esztendeje fönáll, fölötte káros a magyar kozgazdasági életre, különösen pedig a magyar mezőgazdaságra nézve. A kartell még boldogult Baross Gabor kereskedelmi miniszter ama hazafias intenczióján alapszik, hogy a magyar vasutak sinszükségleteivel hazai gyárakból szerezék be. Magyarországon három gyár foglalkozik aczélsingyártással: a diósgyőri, mely a magyar államvasutársaság és az özdi, mely a rimamurány-salgotárjani vasműrezsvénytársaság tulajdona. Ezek a gyárak azonban, a külföldi vasművekhez képest, igen drágán szállítják az aczélsíneket, mert mig a westfáliai vasművek 51 frtért, addig a nevezett magyar gyárak 105 frtért, tehát több mint egyszerannyiért szállítják az aczélsínek tonnáját. Természetes következménye ennek a kartellnek, hogy Magyarországon ugyanennyivel drágább a vasutépítés és ennek folytan a személy- és árforgalom díjszabása is. A helyi érdekü, valamint az állam által garantirozott vasutaknak valahonnan csak be kell venniük az építés költségtöbbletét. Beveszik pedig az állam az építéshez való hozzájárulás vagy a garancia czimén. Azoknál, a vasutaknál, melyek a kartell értelmében, a magyar állam tulajdonat képező diósgyőri vasgyártól kötelesek sinszükségleteiket beszerezni, ez a költségtöbblet nem csinál különbséget, mert a mit az állam elveszit a vámon, megnyeri a réven. Az idegen kézben levő kartellgyárak üzletkörébe tartozó vasutaknál ellenben az állam költségtöbbletét nincs fedezet s így az államkincstar közvetlenül károsodik. A Magyar Gazdák Szemléje juliusi száma megdöbentő statisztikai adatokkal bizonyítja a sinkartell káros hatását. Es bebizonyítja, hogy a kartell az államon kívül a gazdaközönseget is újabb teherre,

sujta, mert a vasútépítés drágulása arányában emelkedik a községeknek hozzájárulási költsége s az áruszállítás tarifája is, a helyi érdekű és államilag garantált vasutak pedig tulnyomó részben gazdasági termékeket szállítanak. De szerencsétlensége a kartell a magyar vasiparnak is, mert azzal, hogy Ausztria vasiparának busás hasznát biztosít a sineken, egyszersmind megadja neki a módot arra, hogy többi vasárut annál olcsóbban adhassa, azokkal Magyarországot elárasztassa s így a magyar vasipar fejlődését hosszú időkre megakadályozhassa. A Magyar Gazdák Szemléje érdekes tartalmából kiemeljük még Clair Vilmos cikkét a bodrogközi Tiszaszabályozásról és Löcherer Andor tanulmányát a gazdasági válságról. A folyóirat évi 6 frtért megrendelhető a Magyar Gazdaszövetség központi irodájánál (Budapest, Köztelek).

Harcz a magyar szellem önállóságaért.

Általánosan elismert égető hiánya irodalmunknak, sőt egész közművelődésünknek, hogy kritikai folyóiratunk nincsen. Évtizedek óta a bíráló ész nálunk szóhoz nem juthatott. Irodalmunk fejetlenül vált. Közművelődésünk a reánk toró idegen szellemi áramlatok forgatagában kormányt vesztette. A magyar szellem lapdajatekává lett a nyugati divatok minden hőbortos szeszélyének. Nincs az a fintonizálás, az az észficzam, mely meg nem ígézett volna bennünket, mihelyt csak nyugati czimszalaggal és ékes latin, görög vagy francia nevezet alatt jelentkezett. Azalatt paragon hevertettük saját jobb erőnket, kicsinyeltük saját eredetiségünket, megbotrántoztunk saját törzsökösségünkön és túrtük, hogy idegen szellem, mely nem érdemi meg, hogy a józan magyar ész saruját oldja, uralkodjék rajtunk. Mindenkiben biztunk, csak magunkban nem, mindentől el voltunk ragadtatva, ami belga, hollandus, svéd, norvég, dán avagy spanyol és csak azt nem becsültük, amit a nemzeti szellem a saját ősi alkotó erejéből hozott létre. Tarsadalmi téren híveket toborozunk a magyarságnak, terjesztjük nyelvünket és a magyarosítás hevében nem vesszük észre, hogy mi magunk egyre vetkőzünk magyarságunkból, mi magunk leszünk hűtlenné a szellemhez, melyet másokkal megkedveltetni ohajtottunk. Soha a „nemzeti“ jelszó nem volt oly tátongóan üres szólam, mint napjainkban; és még csak a „nemzeti génusz“-t kelle kitalálnunk, hogy méltó gúnyoszlopot emeljünk e kornak, mely mindet ismer, csak génuszt és nemzeti génuszt nem. A közélet és irodalom minden demagogjai, népkegyvadászai, a „nemzeti génusz“ jelszava mögé bújva ámitják a hazafias érzésű, johiszemű magyar közönséget. A magyarság szemfényvesztő látszatát kelteni és azalatt idegen érzéseken, idegen gondolat- és eszmehulladékokon tengődve élőködni: ez az, amit a századvégi „magyar génusz“ bajnokai a hazafiaság szent nevében üznek és gyakorolnak. Födolog nekik a külszin, az aranyos folirat, a büszke nemzeti czégér, a kirakat czifrasága. A szellemi hombárok és magtárak tatonghatnak az ürességtől, a művelődés asztalán pedig a nyugati szellem avas, émelyítő ételmaradékait nemzeti színű ibrikében találják föl a magyar közönségnek. Elég volt már a látszatkeletésből: valóságért epedünk; elég volt a formafitogtatásból: tartalmat szomjazunk. Hadat indítani a mételeyző idegen befolyások túltengése ellen, ez heti lapunknak, a „Jelenkor“-nak feladata. Lelket önteni a nemzeti elvbe, küzdeni a magyar szellem önállóságaért, ez a mi jelszavunk. A független tárgyas bíralat erejével útjat állami a századvégi logikai, izlésbeli és erkölcsi bomlottságnak, ez a mi legfőbb törekvésünk. A „Jelenkor“ első sorban kritikai lap s legfőképen mint ilyen kíván érdeklődést kelteni és elfogulatlanul ítélkező közvéleményt teremteni. Értekezéscinkben a klasszikai világfelfogás elveit magyarazzuk és vitatjuk. Szépirodalmi közleményeinkben, versek és elbeszélésekben a mai termelés színe-javát nyújthatjuk. Nyelvészeti cikkeinkben és pályázatainkkal küzdünk a magyar nyelvet megmételtyező idegenszerűség ellen. Abban, a kellemes helyzetben vagyunk, hogy a régibb és újabb írói nemzedék legkiválóbbjait, barátaink és munkatársaink közé sorozhatjuk. A hazafias érzésű magyar olvasóközönséghez fordulunk, mely éretlen divatok forgandóságai közepett a nemzeti művelődés és irodalom szebb hagyományaihoz ragaszkodik. Ennek a közönségnek tetszését ohajtjuk megnyerni. Ennek támogatására számítunk önzetlen munkásságunkban. Ha szavunk fölébreszti az álított nemzeti szellemet évtizedes szendergéséből, ha munkánkál bármily csekély mértékben hozzájárulha-

tunk a magyar szellem fölszabadtatásához a szégyenletes idegen rabszolgajárom alól: akkor érezni fogjuk, hogy fáradozásunk kárba nem veszett.

Nyilttér.

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyárából rendelik — fekete fehér és színes 35 krtól 14 frt 65 kr méterenként — sima, csikos, koczkázott, mintabozott, damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) s. a. t. a megrendelt aru, **postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordul-tával küld: Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, Svájcba** címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

2813 szám — 1896.

Hirdetmény.

Az 1896. évre megállapított hadmentességi díj kivetési lajstrom a tekintetes magyar kir. pénzügyigazgatóság 57674/1896. számú körrendeletével leküldetvén, 1883. évi 44 t-cz. 16 §-a értelmében f. é. augusztus hó 27-étől augusztus hó 24-éig a városi adóhivatal helyiségében közszemlére kitétetik.

Azon adózók, kik az illető adó kivetési lajstromban megállapított adónemmel már a múlt évben megróva voltak a lajstrom kitételétől számított 15 nap alatt azon adózók pedig, a kik a kivetési lajstromban megállapított adónemmel most első ízben rovatnak meg az adókönnyvecskékbe történt bejegyzés napját követő 15 nap alatt kötelesek esetleges felszólamlásukat alúllirt városi adóhivatalnál annál bizonyosabban benyújtani, mert később benyújtot felszólamlások figyelembe vétetni nem fognak.

Városi adóhivatal Verseczen, 1896. évi augusztus hó 8-an.

Bodry,

tanácsnok, mint városi adóhivatali főnök.

3444. sz. — 1896. tjkv.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dénes E. özégnek Lörincz Márton elleni végrehajtási ügyében 200 frt. tőke, ennek 1893 október 1-étől járó 6% kamata, 64 frt. 38 kr. eddigi s még felmerülendő költségek behajtása iránt a kir. államkasszár kérelmére Hoffbauer Árpád késedelmes vevő kárára és veszelőre az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Varadai község 1652 sz. tjkvben irt A 1 (763—764) br. 404 ösz. sz. házra az 1881. évi 60. t-cz. 156 §-ának alkalmazásával 416 frtban megállapított kiküáltási árban 1896. évi szeptember hó 18-ik napján délelőtti 9 órakor Varadián a községi előljárosági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladásá alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kiküáltási áron felül ígérlet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kiküáltási áron alól is eladatni fognak.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 41 frt. 60 krt. készpénzben vagy az 1881. 60. törvény-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal szám. s az 1881. évi novemb. 1-én 3333 sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküáltáshoz letenni, vagy az 1881. évi LX. t-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíroság tlkvi irodájában és a fentnevezett község előljároságánál megtekinthetők.

Verseczen, 1896. évi június hó 18-ik napján.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

3870 szám — tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Böka Petru végrehajtató javára Graore Istv. végrehajtást szenvedő ellen 21 frt. tőke, ennek 1896. évi február hó 2-től járó 6% kamatai eddig 16 frt. 99 kr. és ezutal 7 frt. 15 krtban megállapított perköltség és csalakozást nyert Stuprich Péter javára 72 frt. tőke ennek és pedig 11 frt. után 1895 évi december 1-től, 18 frt. után december 17-től, 16 frt. után 1895 évi december 15-től, 10 frt. után 1896 január 28-tól, 17 frt. után 1895 évi december 10-től járó 6% kamatai és 35 frt. eddigi perköltség erejéig az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a K. Zsám község 52 sz. tjkvben irt C 14 a. 102 103 b hr. sz. 52 ösz. sz. ház és udvar és 1/2 hold legelő 294 frt., 29 frt. és 25 frtban megállapított kiküáltási árban 1896. évi október hó 30-ik napján délelőtti 9 órakor K. Zsámiban a községi előljárosági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni úgy mint:

1. Ha a megállapított kiküáltási áron felüli ígérlet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kiküáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 34 frt. 80 krt. készpénzben vagy az 1881. LX. törvény-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. November hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. R. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküáltáshoz letenni, vagy az 1881. 60. törv.-cz. 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíroság telekkönyvi irodájában és a község előljároságánál megtekinthetők.

Verseczen, 1896. évi június hó 25-ik napján.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Jelzálog-kölcsönök

földbirtokra 3 1/2 %, házakra 4 1/2 %, másnemű ingatlanokra 5 %, mellett **legmagasabb összegekben** ajánlunk. E kölcsönök konvertálásoknál bélyeg és illetékmentességet élveznek. **Erdő-kihasználások, birtok parcellázások átvétele. Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.**

„Magyar Lloyd“

közgazdasági vállalat.

Budapest, Király-utca 70.

Mayering Emma Verseczen

fenálló nyilvánossági joggal ellátott és benlakással összekötött

leánynevelő- és tanintézetében

a bejelentések az 1896/7-iki tanévre a szünet alatt bármely napon eszközölhetők. Az intézet a

városháztéren, Zoffmann-féle ház, első és második emeletén

van elhelyezve és 4 elemi s 4 polgári osztálylyal bir. Tanév kezdete szeptember 1-jén.

Bővebb felvilágosítást készséggel ad

az intézet igazgató-tulajdonosnője
Verseczen.